

Sygn. akt V **GC 1084/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	SSR Stella Czołgowska
Protokolant:	St. sek. sądowy Monika Jabłonecka

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2019 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa Krajowego Centrum (...) Sp. z o.o. w L.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda Krajowego Centrum (...) Sp. z o.o. w L. kwotę 4969,20 zł (cztery tysiące dziewięćset sześćdziesiąt dziewięć złotych dwadzieścia groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 30.12.2016 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2299,65 zł (dwa tysiące dwieście dziewięćdziesiąt dziewięć złotych sześćdziesiąt pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt: V GC 1084/18

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 19 marca 2019 roku.

Powód Krajowe Centrum (...) Sp. z o.o. w L. w 14 grudnia 2017 roku wniósł do tut. Sądu o zapłatę przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.. Powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 4.969,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 30 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty, a ponadto zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu 9 listopada 2016 roku doszło do kolizji drogowej pojazdu marki T. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność A. P. i Banku (...) S.A.. Pozwany jako ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej pojazdu sprawcy tej kolizji uznał swoją odpowiedzialność za szkodę i wypłacił bezsporną część odszkodowania z tytułu uszkodzenia pojazdu. W związku z uszkodzeniem pojazdu poszkodowana została zmuszona do wynajęcia pojazdu zastępczego od EuCOcar w okresie od 10 listopada 2016 roku do 25 listopada 2016 roku. Poszkodowanej za wynajęcie pojazdu zastępczego została wystawiona faktura VAT nr (...) z dnia 25 listopada 2016 roku na kwotę 7.380 zł brutto za 15 dni najmu po stawce 400 zł netto. W dniu 25 listopada 2016 roku EuCOcar nabył od poszkodowanego wierzytelność obejmującą odszkodowania za szkodę wynikającą z konieczności najmu pojazdu zastępczego. Mocą zawartej w dniu 27 września 2017 roku umowy sekurytyzacji wierzytelności powód nabył wskazaną wyżej wierzytelność od EuCOcar. W

dniu 16 listopada 2010 roku EuCOcar zawiadomił pozwanego o zbyciu na rzecz powoda wierzytelności dochodzonej niniejszym pozwem. Pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego w wysokości 2.410,80 zł uznając 14 dni najmu po stawce 140 zł netto. W związku z powyższym powód w złożonym pozwie domaga się dopłaty odszkodowania za najem pojazdu zastępczego stanowiącego różnicę pomiędzy kwotą wskazaną w fakturze VAT a wypłaconym przez pozwanego odszkodowaniem, tj. 4.969,20 zł.

Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Toruniu V Wydziale Gospodarczym w dniu 31 stycznia 2018 roku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodny z żądaniem pozwu.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. w przepisany terminie złożył sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 31 stycznia 2018 roku, zaskarżając go w całości i wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podniósł, iż powód nie wykazał zasadności wynajmu pojazdu zastępczego przez wskazany okres czasu, w tym także wysokości dochodzonego od pozwanej roszczenia. Pozwany nadmienił, iż za zasadny uznał najem pojazdu zastępczego na okres 14 dni (7 dni oczekiwania na oględziny pojazdu przez pozwanego oraz 7 dni na organizację przez poszkodowanego zbycia i zakupu innego pojazdu) i stawkę dobową wynoszącą dla tej klasy co pojazd uszkodzony 172,20 zł brutto. Wskazał, iż poszkodowana została poinformowana o możliwości skorzystania z pomocy (...) S.A. w organizacji pojazdu zastępczego bez ponoszenia jakichkolwiek kosztów z tym związanych (rozliczenie bezgotówkowe). Pozwany uczynił to ustnie w trakcie przyjmowania zgłoszenia szkody, a także dodatkowo na piśmie. Informacja pisemna zawierała także informację o wysokości refundowanych wydatków w ramach wypłaconego odszkodowania w przypadku samodzielnej organizacji takiej usługi. W związku z powyższym pozwany zakwestionował celowość i ekonomię najmu pojazdu zastępczego po stawce 492 zł brutto, bowiem w jego ocenie jest to stawka zawyżona w stosunku do średnich stawek najmu obowiązujących w dacie szkody.

Sąd ustalił, co następuje :

W dniu 9 listopada 2016 roku w wyniku zdarzenia komunikacyjnego został uszkodzony pojazd marki T. (...) o nr rej. (...), który był pojazdem specjalistycznym (...) do nauki jazdy. Sprawca zdarzenia posiadał zawartą z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Szkada została zgłoszona ubezpieczycielowi telefonicznie w dniu 9 listopada 2016 roku.

W dniu zgłoszenia szkody (...) S.A. z siedzibą w W. proponował poszkodowanej w rozmowie telefonicznej wynajem pojazdu zastępczego jednak poszkodowana A. P. poinformowała ubezpieczyciela, iż wynajęła już pojazd zastępczy i oczekuje na jego podstawienie.

(okoliczność bezsporna; nadto dowód: nagranie zgłoszenia szkody na płycie CD, k. 59; zeznania świadka A. P., k. 87-88; akta szkody, k. 82)

A. P. w dniu 10 listopada 2016 roku wynajęła od (...) Sp. z o.o. w L. samochód zastępczy marki T. (...) o nr rej. (...), który fizycznie był przystosowany do nauki jazdy, za kwotę 400 zł netto/doba. Najem trwał 15 dni, do dnia 25 listopada 2016 roku. Wynajęty pojazd był przystosowany do nauki jazdy, posiadał dodatkowe lusterka i pedały, a poszkodowana przez cały okres najmu wykorzystywała go w swojej działalności. W okresie najmu, w dowodzie rejestracyjnym wpis dotyczący pojazdu specjalnego (...) był nieaktualny, jednak pojazd był dopuszczony do ruchu.

Za najem pojazdu, spółka (...) Sp. z o.o. w L. wystawiła fakturę na rzecz A. P. na kwotę 7.380 zł obejmującą najem pojazdu na okres 15 dni po stawce 492 zł brutto.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: umowa najmu samochodu nr (...), k. 26-27; umowa najmu samochodu nr (...), k. 28-30; umowa najmu samochodu nr (...), k. 30-31; zeznania świadka A. P., k. 87-88; kserokopia dowodu rejestracyjnego pojazdu zastępczego, k. 71-72; zeznania biegłego sądowego Ł. W., k. 115-115v)

(...) S.A. w W. pismem z dnia 16 listopada 2016 roku poinformował poszkodowaną, iż zaistniała szkoda w pojeździe marki T. (...) ma charakter szkody całkowitej, a wartość odszkodowania została ustalona na kwotę 15.900 zł. Przesłał również informacje o zasadach wynajmu pojazdu zastępczego. W dniu 17 listopada 2016 roku (...) S.A. w W. wydał decyzję o przyznaniu kwoty 15.900 zł tytułem odszkodowania.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: pismo (...) z dnia 16 listopada 2016 roku, k. 54; informacja o zasadach wynajmu pojazdu zastępczego, k. 55; pismo (...) z dnia 17 listopada 2016 roku, k. 56)

Poszkodowana A. P. zawarła w dniu 25 listopada 2016 roku z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. umowę o przelew wierzytelności powstałej w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 9 listopada 2016 roku za którą odpowiedzialność gwarancyjną ponosi (...) S.A., obejmującą koszt wynajęcia od cesjonariusza pojazdu zastępczego. W dniu 28 lipca 2017 roku w Krajowym Rejestrze Sądowym została zarejestrowana spółka (...) S.A. powstała w wyniku przekształcenia (na podstawie art. 551 k.s.h.) spółki (...) Sp. z o.o., której na podstawie art. 553 §1 k.s.h. przysługują wszelkie prawa i obowiązki spółki przekształcanej.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: umowa cesji wierzytelności nr (...), k. 32; wydruk z KRS nr (...), k. 17-20.)

(...) S.A. z siedzibą w L. w dniu 27 września 2017 roku w L. zawarł z Krajowym Centrum (...) Sp. z o.o. w L. umowę sekurytyzacji wierzytelności na mocy której nabył wierzytelność wynikającą z faktury VAT nr (...) o numerze klienta (...). Pismem z dnia 16 listopada 2017 roku (...) S.A. został powiadomiony o dokonanej cesji wierzytelności.

(okoliczność bezsporna, dowód: umowa sekurytyzacji wierzytelności z dnia 27 września 2017 rok, k. 13-16; załącznik nr 4 do umowy, k.12; zawiadomienie o przelewie wierzytelności, k. 38)

(...) S.A. w W. przyznał powodowi odszkodowania tytułem najmu pojazdu zastępczego w kwocie 1.291,50 zł. Następnie ubezpieczyciel dokonał dopłaty do kwoty 2.410,80 zł.

(okoliczność bezsporna, dowód: pismo (...) z dnia 21 grudnia 2016 roku, k. 35; pismo (...) z dnia 9 stycznia 2017 roku, k. 34.)

Dzienna stawka czynszu najmu pojazdu specjalistycznego (...) odpowiadającego klasie pojazdu T. (...) w okresie od 10 do 25 listopada 2016 roku zawiera się w przedziale od 300 do 400 zł netto.

(okoliczność bezsporna, dowód: opinia biegłego sądowego z dziedziny techniki samochodowej Ł. W., k. 91-94; zeznania biegłego sądowego Ł. W., k. 115-115v.)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny został w całości ustalony w oparciu o zeznania świadka A. P. oraz przedłożone przez strony postępowania dokumenty. Strony nie podważały wiarygodności przedłożonych do sprawy dokumentów, a również Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania ich autentyczności.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. P., która zeznawała m.in. na okoliczność ustalenia zaistnienia zdarzenia i wynajmu pojazdu zastępczego, bowiem były one spójne, rzeczowe i pozostawały zbieżne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Sporządzoną w niniejszej sprawie opinię biegłego sądowego z dziedziny techniki samochodowej i ruchu drogowego Ł. W. Sąd uznał za rzetelną i fachową. Biegły po dokonaniu analizy zgromadzonych w sprawie dokumentów, akt szkody oraz po dokonaniu analizy rynku lokalnego, wydał jednoznaczną w swych wnioskach i spójną opinię w sprawie. Sąd uznał, że opinia biegłego sądowego w sposób wiarygodny ustala stawki rynkowe najmu pojazdu zastępczego obowiązujące w okresie od 10 do 25 listopada 2016 roku dla pojazdu specjalnego (...) służącego do nauki jazdy.

W niniejszej sprawie stan faktyczny nie budził w zasadzie wątpliwości. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność za szkody powstałe na skutek zdarzenia z dnia 9 listopada 2016 roku, a nadto uznał i wypłacił zgłoszone roszczenie z tytułu najmu pojazdu zastępczego w części, to jest do kwoty 2.410,80 zł. Pozwany nie kwestionował samej zasadności najmu pojazdu zastępczego.

Kwestią sporną między stronami była jednak stawka zaoferowanej przez powoda tj. 400 zł netto oraz czas najmu. Powód wskazywał bowiem, iż poszkodowany był uprawniony do najęcia pojazdu po zaoferowanej przez niego stawce przez okres 15 dni, a stawka zaoferowana przez powoda jest stawką rynkową. Z kolei pozwany wskazywał, iż poszkodowany przyczynił się do zwiększenia szkody z tytułu najmu pojazdu zastępczego, bowiem ubezpieczyciel zaferował mu najem pojazdu po niższej stawce tj. 172,20 zł brutto, jednak poszkodowany z oferty nie skorzystał i wybrał droższą ofertę powoda, a zasadny czas najmu pojazdu wynosił jedynie 14 dni.

Przechodząc na grunt rozważań natury prawnej podkreślić należy, iż zgodnie z art. 822 §1 i 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w §1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Przepisy kodeksu cywilnego (art. 361-363 k.c.) precyzują, iż zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone. W sytuacji gdy poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza do stopnia winy obu stron.

Ponadto w myśl art. 19 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2013.392 j.t.) poszkodowany w związku

ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Jak stanowi art. 34 wyżej wskazanej ustawy, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Następnie w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017 r. (III CZP 20/17, LEX nr 2340475) wskazano, iż wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione. Sąd Najwyższy w przytoczonej uchwale stwierdził, że nie mogą być uznane za celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki, które nie są konieczne do wyeliminowania negatywnego następstwa majątkowego w postaci utraty możliwości korzystania z uszkodzonego (zniszczonego) pojazdu, gdyż następstwo to może być wyeliminowane - bez uszczerbku dla godnych ochrony interesów poszkodowanego - w inny, mniej uciążliwy dla dłużnika sposób. Jeżeli zatem ubezpieczyciel proponuje poszkodowanemu - we współpracy z przedsiębiorcą trudniącym się wynajmem pojazdów - skorzystanie z pojazdu zastępczego równorzędnego pod istotnymi względami pojazdowi uszkodzonemu albo zniszczonemu (zwłaszcza co do klasy i stanu pojazdu), zapewniając pełne pokrycie kosztów jego udostępnienia, a mimo to poszkodowany decyduje się na poniesienie wyższych kosztów najmu innego pojazdu, koszty te - w zakresie nadwyżki - będą podlegały indemnizacji tylko wtedy, gdy wykaże szczególne racje, przemawiające za uznaniem ich za "celowe i ekonomicznie uzasadnione". W tym kontekście istotne znaczenie ma nie tylko równorzędność samego pojazdu, ale także dodatkowych warunków umowy, takich jak np. czas i miejsce udostępnienia oraz zwrotu pojazdu zastępczego czy też obowiązek wpłaty kaucji. Jeżeli istotne warunki wynajmu proponowanego przez ubezpieczyciela (we współpracy z przedsiębiorcą wynajmującym pojazdy) czynią

zadość potrzebie ochrony uzasadnionych potrzeb poszkodowanego, nie ma podstaw, by obciążać osoby zobowiązane do naprawienia szkody wyższymi kosztami związanymi ze skorzystaniem przez poszkodowanego z droższej oferty.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy uznać wytoczone powództwo za uzasadnione. W przedmiotowej sprawie istotne było, iż uszkodzony pojazd stanowił pojazd specjalny do nauki jazdy. Dla poszkodowanej istotne było, aby pojazd zastępczy nadawał się do dalszego kształcenia kursantów w zakresie nauki jazdy, co pozwoliło poszkodowanej w dalszym ciągu prowadzić swoją działalność. Jak zeznała poszkodowana A. P., konieczne było najęcie samochodu tej samej marki co uszkodzony tj. T. (...), bowiem to na takich pojazdach zdaje się obecnie egzaminy na prawo jazdy. Pojazd musiał być również odpowiednio przystosowanym do kształcenia kursantów np. posiadać dodatkowe lusterka i pedały. Najem innych pojazdów nie wchodził w grę z uwagi na jego przeznaczenie. Poszkodowana zeznała, iż długo poszukiwała pojazdu, który spełniałby te wymagania, ale udało jej się taki znaleźć. W chwili zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi oczekiwała już na podstawienie takiego pojazdu. Z kolei ubezpieczyciel w rozmowie telefonicznej poinformował o możliwości najmu pojazdu zastępczego, niemniej nie poinformował poszkodowaną czy posiadają oni w swojej ofercie pojazdy specjalne do nauki jazdy. Tym samym należy uznać, iż wynajęcie pojazdu zastępczego przez poszkodowaną u innego podmiotu niż ubezpieczyciel, było uzasadnione rodzajem pojazdu oraz jego przeznaczeniem.

W tym miejscu należy również zauważyć, iż fakt, że dowód rejestracyjny najętego pojazdu posiadał adnotację o anulowaniu pojazdu jako pojazdu specjalnego (...), nie przesądzał o jego niedopuszczeniu do ruchu. Jak wynika z zeznań świadka A. P. oraz zeznań biegłego sądowego Ł. W. wypożyczony pojazd był przystosowany do kształcenia kursantów nauki jazdy, a brak wpisu w dowodzie rejestracyjnym miało charakter formalny. Mogło być tak, iż pomimo przejścia przez pojazd stosownego badania technicznego nie odnotowano tego faktu w dowodzie rejestracyjnym. Nie ulega wątpliwości, iż pojazd został dopuszczony do ruchu drogowego, a poszkodowana wykorzystywała go jako pojazd specjalny, a zatem brak formalnego wpisu w dowodzie rejestracyjnym nie miał znaczenia.

Odnosząc się do stawki najmu należy wskazać, iż dzienna stawka czynszu najmu pojazdu specjalistycznego (...) odpowiadającego klasie pojazdu T. (...) w okresie od 10 do 25 listopada 2016 roku zawiera się w przedziale od 300 do 400 zł netto. Stawa za którą poszkodowana wynajęła pojazd zastępczy wynosiła 400 zł netto, a więc mieściła się we wskazanym przedziale. Nie można zatem podzielić twierdzeń strony pozwanej, aby zastosowana przez powoda stawka była zawyżona. Jednocześnie pozwany nie wykazał w żaden sposób, aby posiadał w swojej ofercie pojazdy specjalne, które wynajmowałby po niższej stawce, niż ta zaoferowana przez powoda.

Odnosząc się z kolei do okresu najmu pojazdu zastępczego, Sądu uznał, iż okres 15 dni jest zasadnym okresem najmu pojazdu zastępczego. Powstała szkoda miała charakter szkody całkowitej, a ubezpieczyciel wydał decyzję o przyznaniu odszkodowania we wskazanej kwocie w dniu 17 listopada 2016 roku. Poszkodowana najmowała pojazd zastępczy od dnia następnego po dniu wystąpienia szkody tj. od dnia 10 listopada 2016 roku do dnia 25 listopada 2016 roku, czyli przez okres 8 dni po wydaniu decyzji w sprawie przyznania odszkodowania. Okres ten stanowi uzasadniony czas przeznaczony na zagospodarowanie wraku i kupno nowego auta, lub naprawę uszkodzonego pojazdu. Termin 8 dni jest tym bardziej zasadny, że uszkodzeniu uległ samochód specjalistyczny, trudniej dostępny na rynku.

Wobec ustalenia, iż okres najmu pojazdu zastępczego na okres 15 dni był okresem ekonomicznie uzasadnionym, Sąd uznał roszczenie powoda o zapłatę pozostałego kosztu najmu pojazdu zastępczego za uzasadnione na podstawie art. 822 § 1 k.c. i art. 361 § 1 k.c. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w zw. z art. 509 § 1 k.c. i orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie odsetek wydano w oparciu o art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w zw. z art. 509 § 1 k.c. Przepis art. 481 § 1 k.c. stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie

ponosi. Z kolei art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych wskazuje, że zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W aktach przedmiotowej sprawy brak adnotacji, kiedy pozwany zapoznał się z wezwaniem do uregulowania kosztów najmu pojazdu zastępczego, niemniej w dniu 21 grudnia 2016 roku pozwany wydał decyzję, w której przyznał powodowi koszty najmu pojazdu zastępczego w kwocie 1.291,50 zł a więc przed dniem wydania decyzji posiadał już wszelkie niezbędne dokumenty dla ustalenia odszkodowania. Powód żądał zasądzenia odsetek ustawowych od dnia 30 grudnia 2016 roku, co Sąd uznał za uzasadnione, więc zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 30 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Koszty powoda wyniosły 2.299,65 złotych, na co złożyły się następujące kwoty: 249 zł opłaty stosunkowej od pozwu, 1.133,65 zł tytułem kosztów sporządzenia opinii przez biegłego, 17 złotych opłaty od pełnomocnictwa oraz 900 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego przez radcę prawnego ustalonych zgodnie z § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804). Wobec powyższego w punkcie drugim wyroku na podstawie przywołanych przepisów Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.299,65 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.